

SAN ART

AN INDEPENDENT

ARTS ORGANIZATION

INTERVIEW **REBECCA VICKERS**
PHOTOS COURTESY OF **SAN ART**

AN INVALUABLE RESOURCE FOR HO CHI MINH CITY'S ART COMMUNITY

INTERVIEW WITH
ARLETTE QUYNH-ANH TRAN

ARTIST TUAN MAMI DISCUSSING WORK WITH HIS TALKING PARTNER

SAN ART LABORATORY

A LONGTIME FRIENDSHIP

HOW DID YOU GET INVOLVED WORKING WITH SAN ART? HAVE YOU ALWAYS BEEN INTERESTED IN THE ARTS?

ARLETTE QUYNH-ANH TRAN: I started by working with different foundations and curators in the region, in SE Asia, in China, and then in Amsterdam. Many people said that if I wanted to take my interest in art further I would need to study so I moved to Germany for four and a half years and studied art history and philosophy. During that time, I came back to Vietnam quite often. I followed the scene and particularly the artists and friend's circle of San Art whom I had known before. I was familiar with both the very first successful shows as well as their challenges at the beginning. Hence when I finished my studies, I decided to focus on contributing to the art scene here. That is how the history of me and San Art began, it is more of a longtime friendship.

CONNECTING DOTS IN DIFFERENT FIELDS

COULD YOU INTRODUCE THE SAN ART LABORATORY PROGRAM, I UNDERSTAND THAT YOU ARE JUST OPENING THE SEVENTH SEASON?

AQAT: At San Art we are using education as a core strategy to evolve the art scene and hence the infrastructure of Vietnam, connecting separate dots in different fields of the society. We have found that keeping education as the key element of our programming is the right focus, as the most challenging issue that our artists face is a lack of critical feedback to their practice. In Vietnam, the infrastructure doesn't provide artists with constructive critiques. Many young artists have the opportunity of getting a show but that in itself is not critical enough, it is just an exhibition. The more we work with artists the more profoundly we find that we must work with them from the very time that their ideas pop into their mind. San Art Laboratory program is a residency for young artists and it is more like a boot camp. We invite three artists through an open call to come, stay together and work for six months. There are continuously critique sessions and the artists are constantly being challenged, questioned and discussing their ideas. Our resident artists learn how to do research and how to work passionately as artists; the Laboratory has become a great platform to accelerate a good number of artists in Vietnam.

AND IS THIS PROGRAMING ALSO RELATED TO YOUR CONSCIOUS REALITIES LECTURE & WORKSHOP SERIES?

AQAT: When working with the artists we recognized that they had great desire to work with different experts in various fields, in a way of interdisciplinary consultancy or collaboration. From that point and some other reasons related to the lack of cultural exchange discussion among the Global South region, we developed the Conscious Realities program. The invited speakers are artists, architects, political scientists, historians, ethnographers,... each of these people bring a different kind of knowledge to the community. From this program we expand our audience, too. Normally, when you talk about art, it is only the art community and people who love aesthetics that you are talking to; with Conscious Realities, we have brought in for example social sciences and architecture students, activists and writers, all who have come to join the platform of San Art.

มิตรภาพที่ยาวนาน

คุณเข้ามาทำงานกับ San Art ได้อย่างไร?

ARLETTE QUYNH-ANH TRAN: ฉันเริ่มด้วยการทำงานกับมูลนิธิและภัณฑารักษ์ในภูมิภาคในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในจีนและในอัมสเตอร์ดัม หลายคนพูดว่าถ้าต้องการจะต่อยอดความสนใจทางด้านศิลปะ ก็น่าจะเรียนต่อ ฉันก็เลยย้ายไปยุโรปเมื่อ 4 ปีครึ่งเพื่อเรียนประวัติศาสตร์ศิลปะและปรัชญา ในช่วงนั้นฉันกลับมาเวียดนามค่อนข้างบ่อย ได้ติดตามแวงดวงโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มศิลปินและเพื่อนๆ ของ San Art ซึ่งฉันรู้จักพวกเขามาก่อน ฉันคุ้นเคยกับทั้งงานแรกที่ประสบความสำเร็จและความท้าทายของพวกเขาตั้งแต่เริ่มแรก พอเรียนจบฉันก็เลยตั้งใจที่จะมีส่วนร่วมในแวงดวงศิลปะที่นี่ ฉันกับ San Art เริ่มต้นประมาณนี้ มันเป็นเรื่องของมิตรภาพที่ยาวนานมากกว่านะ

เชื่อมจุดที่แยกจากกันในด้านที่แตกต่าง

คุณช่วยแนะนำโปรแกรมของ San Art Laboratory หน่อยได้ไหม เข้าใจว่าคุณเพิ่งเปิดซีซั่นที่เจ็ดใช่ไหม?

AQAT: ที่ San Art เราใช้การศึกษาเป็นกลยุทธ์หลักในการพัฒนาแวงดวงศิลปะและตั้งนั้นโครงสร้างพื้นฐานของเวียดนามเชื่อมจุดที่แยกจากกันในด้านที่แตกต่างกันของสังคมเข้าด้วยกัน เราพบว่าการรักษาการศึกษาในฐานะที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของโปรแกรมของเราเป็นโพสิทีฟที่ถูกต้อง เพราะสิ่งที่ท้าทายอย่างมากที่ศิลปินของเราเผชิญอยู่ก็คือขาดผลตอบรับที่สำคัญมากพอต่องานของพวกเขา ในเวียดนามไม่ได้มีโครงสร้างพื้นฐานที่จะช่วยศิลปินในเรื่องการวิจารณ์แบบสร้างสรรค์เลย ศิลปินรุ่นใหม่มากมายมีโอกาสนี้จะได้แสดงผลงานแต่พวกเขาก็ไม่ได้มีความสำคัญมากพอ มันก็แค่เหตุการณ์หนึ่งเท่านั้น

ยิ่งเราทำงานกับศิลปินมากเท่าไรเราก็ยิ่งพบว่าเราต้องทำงานกับพวกเขาตั้งแต่ตอนที่ความคิดเริ่มเกิดขึ้นมาในหัวพวกเขาเลย โปรแกรมของ San Art Laboratory เป็นแบบศิลปินในพำนักสำหรับศิลปินรุ่นใหม่ อันที่จริงมันก็คล้ายๆ กับบู๊ทแคมป์มากกว่า เราเชิญศิลปินมาพำนัก 3 คน ด้วยการเปิดรับสมัครมาอยู่ด้วยกันเป็นเวลา 6 เดือน จัดให้มีช่วงเวลาสำหรับการวิจารณ์อย่างต่อเนื่องและศิลปินก็จะได้รับการท้าทาย คำถาม และการอภิปรายเรื่องความคิดของพวกเขา ศิลปินในพำนักของเราจะเรียนรู้ถึงวิธีการทำวิจัยและวิธีการทำงานอย่างหลงใหลในฐานะศิลปิน Laboratory กลายเป็นเวทีที่ช่วยเพิ่มจำนวนศิลปินให้แก่เวียดนามเป็นอย่างดี

และโปรแกรมนี้ก็เชื่อมโยงกับการบรรยายและเวิร์กช็อปที่เป็นกิจกรรมต่อเนื่องของคุณที่ชื่อ จิตสำนึก ความเป็นจริง ไซ้ใหม่?

AQAT: ตอนที่ทำงานกับศิลปิน เราตระหนักว่าพวกเขามีความปรารถนาที่ยิ่งใหญ่ที่จะทำงานกับผู้เชี่ยวชาญที่หลากหลายและสาขาที่แตกต่างออกไป ในรูปแบบของที่ปรึกษาหรือความร่วมมือในสหวิทยาการ จากจุดนั้นและเหตุผลอื่นบางอย่างที่เชื่อมโยงกับการขาดแคลนการพูดคุยแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับภูมิภาคทางซีกโลกใต้เราก็เลยพัฒนาโปรแกรม จิตสำนึกความเป็นจริงขึ้นมา แกร็บเชิญมาบรรยายเป็นศิลปิน สถาปนิก นักวิทยาศาสตร์การเมือง นักประวัติศาสตร์ นักมานุษยวิทยา ชนเผ่า...ซึ่งแต่ละคนก็นำความรู้ที่แตกต่างกันไปมาสู่วงการ จากโปรแกรมนี้นี้เราได้ขยายกลุ่มผู้ฟังออกไปด้วยปกติเวลาที่คุณพูดคุยเกี่ยวกับศิลปะ ก็จะมีแต่กลุ่มคนทำงานศิลปะและชอบเรื่องสุนทรียศาสตร์เท่านั้นที่เราพูดคุยด้วย และด้วย 'จิตสำนึกความเป็นจริง' นี้แหละที่ทำให้เราสามารถนำนักศึกษาทางด้านสังคมวิทยาและสถาปัตยกรรมและนักเขียนเข้ามาร่วมกับเวทีของ San Art ด้วยได้

A PLATFORM TO NOT ONLY STAND TALL UPON, BUT ALSO EXPAND FURTHER FROM...

SYNTAX AND DICTION EXHIBITION, 2010

EXHIBITIONS

A DIFFERENT KIND OF COMMUNITY

ASIDE FROM THE FIELDS OF HUMANITIES, YOU ALSO BRING THE BUSINESS SECTOR INTO THE PICTURE AS WELL.

AQAT: We are trying to engage with the private sectors and raise awareness of contemporary arts amongst the business sector in Vietnam, who could potentially be the biggest supporters for contemporary art in the future. With San Art Productions, we try to invite those companies or entrepreneurs to support the artist by giving a kind of fund for them to produce artworks. One collaboration, for example, brings together art and fashion, here with Phuong My, a designer who herself jumped from different disciplines as well, from mathematics to fashion design. This series of exhibitions at PHUONG MY Flagship Store show how the artists think about life and about the structure of the objects and people can see how that is related to the garments of Phuong My, too. The location of the store is super central, so a lot of people can see the work and may question, what is that? Is that an artwork? Is that an exhibition? It is a refreshing approach for the brand's clients as well as it brings in a different kind of community to contemporary art.

THE TREASURE OF SAN ART

COULD YOU TELL US ABOUT THE ART SPACE'S READING ROOM?

AQAT: I think the Reading Room is the treasure of San Art because it has been contributed to by many important artists, writers, spaces and museums around the world. Books are difficult to import to Vietnam, as everything has to be checked by the Ministry of Information first, but enthusiastic museums and writers have contributed and donated resources to the archive. We now have a diverse resource for the artists that would be difficult to find elsewhere in Vietnam. Everything is categorized in the way that people can access it easily, but many art, architecture and industrial design students come here and just pick up random books to find inspirations as well.

THE POWER OF ART

AND HOW ABOUT SAN ART AS ITS OWN ENTITY, IN WHAT AREAS DO YOU STRUGGLE THE MOST OR REQUIRE THE MOST ASSISTANCE?

AQAT: Financially we have challenge, the regular issue that almost every independent art space has to face. Yet I think the challenge is also that of course, as I say the audience is growing, the infrastructure is being developed but the speed of that is still quite slow. We want to bring many people who are important internationally in the knowledge fields to San Art, but at many times we are wondering, is it appropriate for the audience? Is it too intellectual? Is it too difficult for the people? That is why we think that the education process is really important. And that is one of the most crucial cores of our programming here, that we gradually involve the people, thinking about the concept of what is art here and how the power of art can be spread, not just in an art gallery but it can also be related to the living space that you accommodate or the history of your family backgrounds. It can be related to our human lives in many ways that people don't normally see. Our motto is, with the art and with the power of art, how can we attract people with that?

AND REGARDING THOSE WHO YOU ARE ATTRACTING, THE ARTS SCENE IN HCMC AND THOSE WHO ARE UTILIZING THE OPPORTUNITIES YOU PROVIDE, HOW WOULD YOU DESCRIBE THE COMMUNITY?

AQAT: It has changed a lot, and it developed quite fast. Saigon is considered by many merely to be the center of economics of Vietnam. However, it used to be very rich culturally and artistically; but after 1975, a huge wave of people left the country and the structure of the government changed into which that the intellectuals and the artists, the cultural sectors are shifted too. Since the 90s, things are gradually growing again and very fast in the last five years. For instance, the four founders of San Art are those who decided to come back to Saigon from the States; as well as many artists from different parts of the country, from Hue and Hanoi, and international artists also traveling and living here is important. People in Saigon are open-minded and this, along with all of the other characteristics of the city, has helped to revive it again.

ชุมชนที่แตกต่าง

นอกจากสาขาทางด้านมานุษยวิทยาแล้ว คุณยังดึงเอาภาคธุรกิจเข้ามาอยู่ร่วมด้วย

AQAT: เราพยายามที่จะมีส่วนร่วมกับภาคเอกชนและสร้างความตระหนักเกี่ยวกับศิลปะร่วมสมัยในภาคธุรกิจของเวียดนาม เพราะว่ามีศักยภาพที่จะเป็นผู้สนับสนุนรายใหญ่ของศิลปะร่วมสมัยในอนาคตกับ San Art Production เราก็พยายามที่จะเชิญบริษัทหรือผู้ประกอบการมาสนับสนุนศิลปินโดยการให้ทุนแก่พวกเขาในการทำงานศิลปะ ความร่วมมือหนึ่งเป็นการดึงเอาศิลปะและแฟชั่นเข้ามาด้วยกัน เช่น การทำงานกับนักออกแบบ Phuong My ซึ่งเธอจะทำงานในสาขาที่แตกต่างไปมาจากคณิตศาสตร์มาสู่การออกแบบแฟชั่น นิทรรศการต่อเนื่องที่ร้านเรื่องของ Phuong My แสดงให้เห็นถึงวิถีคิดของศิลปินที่เกี่ยวกับชีวิตและเกี่ยวกับโครงสร้างของวัตถุและยังสามารถเห็นถึงความเชื่อมโยงถึงเสื้อผ้าของ Phuong My อีกด้วย ทำเลที่ตั้งของร้านนั้นอยู่ใจกลางเมืองมากเลยทำให้มีคนจำนวนมากสามารถเห็นงานและอาจจะตั้งคำถามว่ามันคืออะไร มันเป็นงาน

ศิลปะหรือว่ามันเป็นนิทรรศการ มันเป็นวิธีการที่สดใหม่สำหรับการเข้าถึงลูกค้าของแบรนด์ ในขณะที่เดียวกันมันก็เป็น การดึงเอาคนกลุ่มอื่นๆ เข้ามาสู่ศิลปะร่วมสมัย

สมบัติของแซน - อาร์ต

ช่วยเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับ Reading Room ได้ไหม?

AQAT: ฉันคิดว่า Reading Room เป็นสมบัติล้ำค่าของ San Art เพราะว่ามันได้รับความช่วยเหลือจากศิลปิน นักเขียนที่สำคัญๆ พื้นที่ศิลปะและพิพิธภัณฑ์ทั่วโลก การนำเข้าหนังสือมาเวียดนามนั้นค่อนข้างยาก เพราะว่าทุกอย่างจะต้องได้รับการตรวจตราโดยกระทรวงสารสนเทศก่อน แต่ก็มีพิพิธภัณฑ์และนักเขียนที่กระตือรือร้นที่มีส่วนร่วมและบริจาคหนังสือและสื่อต่างๆ มาให้กับคลังข้อมูล ตอนนี้น่าจะมีแหล่งข้อมูลที่หลากหลายสำหรับศิลปินที่จะหาข้อมูลเหล่านี้จากที่อื่นในเวียดนามได้ยาก ทุกอย่างได้รับการจัดเรียงในรูปแบบที่ผู้คนจะเข้าถึงได้ง่าย แต่ก็มีนักศึกษาศิลปะ สถาปัตยกรรม และการออกแบบอุตสาหกรรมที่มานั่งและเลือกเล่มดูหนังสือเพื่อหาแรงบันดาลใจอีกด้วย

PROVIDING OPPORTUNITY FOR CONSTRUCTIVE CRITIQUE

A PUBLIC READING ROOM HOUSING A COLLECTION OF TEXTS ON CONTEMPORARY ART

AT SAN ART WE ARE USING EDUCATION AS A CORE STRATEGY TO EVOLVE THE ART SCENE AND HENCE THE INFRASTRUCTURE OF VIETNAM, CONNECTING SEPARATE DOTS IN DIFFERENT FIELDS OF THE SOCIETY.

พลังของศิลปะ

แล้วเรื่องที่ San Art เป็นองค์กรอิสระ คุณรู้สึกติดขัดในด้านไหนมากที่สุดหรืออะไรที่คุณต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด?

AQAT: ทางด้านการเงินมันก็ยังเป็นเรื่องท้าทายเราอยู่ มันก็เป็นปัญหาปกติของพื้นที่ศิลปะทุกแห่งต้องเผชิญ ฉะนั้นคิดว่าความท้าทายยังคงเป็นเรื่องนี้อย่างที่บอกและเหล่านักผู้เข้าชมมันเติบโตขึ้น พื้นฐานก็กำลังพัฒนาแต่ความเร็วของมันนั้นยังช้าอยู่ บางทีเราก็คงอยากจะมีคนที่มีความสำคัญในระดับนานาชาติในสาขาความรู้ที่ San Art รู้จัก แต่ก็หลายครั้งที่เราสงสัยว่ามันเหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟังของเราหรือไม่ มันเกินสติปัญญาไปไหม มันยากไปไหมสำหรับคนที่นี่ นั่นก็เลยทำให้เราคิดว่ากระบวนการทางการศึกษานั้นมีความสำคัญมากจริงๆ และนั่นก็เป็นหนึ่งในความสำคัญหลักของโปรแกรมของเราที่นี้ เราคืออยู่ ดึงคนเข้ามามีส่วนร่วม คิดถึงแนวความคิดว่าสำหรับพื้นที่ศิลปะคืออะไรและจะอย่างไรให้พลังของศิลปะสามารถเผยแพร่ออกไป ไม่ใช่อยู่ในแกลเลอรีแต่มันสามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่ใช้สอยที่คุณอาศัยอยู่หรือประวัติภูมิหลังของครอบครัว มันสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตมนุษย์ในหลายทางแบบที่ปกติเรามักจะมองไม่เห็น คิดพจน์ของเราคือด้วยศิลปะและพลังแห่งศิลปะ เราจะดึงดูดผู้คนเข้ามาได้อย่างไร

แล้วก็เรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนที่น่าสนใจ แวดวงศิลปะในโฮจิมินห์ซิตี้ และคนที่ได้รับประโยชน์จากโอกาสที่คุณมอบให้ คุณจะอธิบายกลุ่มคนเหล่านั้นอย่างไร?

AQAT: มันเปลี่ยนไปมากและมันก็พัฒนาไปค่อนข้างเร็ว มีคนจำนวนมากที่คิดถึงไซ่ง่อนว่าเป็นแค่เพียงศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของเวียดนาม อย่างไรก็ตามมันเคยอุดมไปด้วยวัฒนธรรมและศิลปะมากมาย แต่ภายหลังปี 1975 คลื่นมนุษย์จำนวนมากทิ้งประเทศไปและโครงสร้างของรัฐบาลก็เปลี่ยนไป รวมทั้งปัญญาชนและศิลปิน ภาควัฒนธรรมต่างก็เปลี่ยนไปด้วย ตั้งแต่ยุค 90 สิ่งต่างๆ ก็เริ่มเติบโตขึ้นอีกครั้งและเติบโตอย่างรวดเร็วมากในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา อย่างเช่นผู้ก่อตั้งทั้ง 4 คนของ San Art ก็คือคนที่ตัดสินใจกลับจากอเมริกา มาอยู่ไซ่ง่อนและที่สำคัญยังมีศิลปินอีกหลายคนจากส่วนต่างๆ ของประเทศที่มีทั้งจากเว้และฮานอยแล้วยังมีศิลปินจากนานาชาติที่เดินทางมาและอยู่ที่นี่ คนไซ่ง่อนเองก็เปิดใจ สิ่งเหล่านี้รวมไปถึงลักษณะต่างๆ ของเมืองที่ช่วยทำให้กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง

SILK OF LIGHT, A COLLABORATION BETWEEN NGO DINH BAO CHAU AND PHUONG MY FLAGSHIP STORE

SAN ART

San Art เป็นความริเริ่มของศิลปิน เป็นองค์กรไม่หวังผลกำไรทางด้านศิลปะร่วมสมัยโดยมีพันธสัญญาที่จะ 'แลกเปลี่ยนและค้นหาภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมภายใต้สหวิทยาการของชุมชน' ก่อตั้งในปี 2007 เป็นพื้นที่สนับสนุนโปรแกรมศิลปินในพื้นที่ซึ่งรู้จักกันในชื่อ San Art Laboratory การบรรยายและเวิร์กช็อปซึ่งเป็นกิจกรรมต่อเนื่องภายใต้หัวข้อ จิตสำนึก ความเป็นจริง มีความร่วมมือระหว่างศิลปินและภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการทำห้องสมุดที่เปิดให้สาธารณชนเข้าใช้ที่มีคอลเลกชันหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับศิลปะร่วมสมัยที่น่าประทับใจ เป็นการทำงานในแบบที่ตรงตามชื่อ (san หมายถึง เว้)

San Art is an artist initiated, non-profit contemporary art organization committed to 'the exchange and excavation of cultural knowledge within an interdisciplinary community.' Established in 2007, the space facilitates an artist-in-residence program known as the San Art Laboratory, the Conscious Realities lecture and workshop series, ongoing collaborations between artists and local businesses as well as maintains a public reading room housing an impressive collection of texts on contemporary art practice.

san-art.org